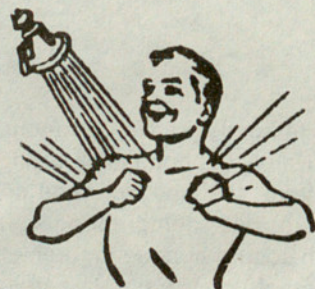

HEMEROTECA
Ciències de la Informació
Universitat Autònoma
BELLATERRA (Barcelona)
Espanya

Fragments del poema en oferiment a Nara

Ai Nara, amant i mare,
vagina ambivalent:
exultant cambra, morosa estança.

Ai Nara, sempre estic a punt
de trobar-te quan em mires,
car sóc la teva mirada.

de la secció "Passats"

Miraré de contar-te
les meves històries que ja no ho són pus,
les històries que ja han passat, però corren pels nostres
cossos,

...els inebastables dies grocs de masturbacions,
ai Nara llunyana,

...les fastigoses ginebres tant en dies de con com de pluja,
ai Nara verda,

...les tones de tabac consumit en hores de ben inútil desfici,
ai Nara paral·lela,

...les sempre més grandioses cabòries per tal d'aconseguir un
no sé què,

ai Nara lluenta,
el perpetu i estèril desig de fer coses i no fer res,

ai Nara final,
...el malmenat amor arrossegant-se pels llocs podrits de les
ciutats,
ai Nara calenta.

Ai, Nara, Nara, Nara,

—magrana vermella en mil canyissos estesa—
¿Què diré del moment present

—cruïlla de mil neurones punyentes—
si la meva mà del teu sexe enumera encara?

...les llargues nits discutint (Nara)

...de Kant i Edith Piaf (Nara)

...de la immortalitat i de la vida (Nara)

...de l'ètica i del vi (Nara)

...de la irrealitat de la matèria i del suïcidi (Nara)

...les llargues nits d'adolescent (Nara)

...les llargues nits escorcollant cel i terra (Nara)

...les llargues nits que hom no sabia quan acabarien (Nara)

...i les altres nits, i les altres, i les altres (Nara)

Antoni

Si les sirenes canten vora el penyal,
les ninfes es pentinen sensualment
els seus llargs cabells i les bacantes
corren folles per dins el bosc.
Per què els qui estimam
il·licitament el mar no podem
sortir al carrer? per què no podem jugar
amb la sorra i fer castells com tots els infants?
Va! Sí, tu, digam per què!

(de "Retaules incerts")

BASADO EN "ella no s'en recorda de que es jove".

Cabras multicolores comen
hierba de estadios pisoteados
y una multitud de adolescentes
engorda las palmeras de la sinceridad
con hot-dogs y velas apagadas
y nada en subterráneos tuberculosos
detrás de una calavera
no importa si el 90% de los bolígrafos
han escupido su propia sangre azul
si Melaine grita inutilmente:

"Ils m'ont changé ma chanson"

si mil agujas de hielo demuestran la inutilidad
de una estructura

si quedan tambores de hojalata por los ridículos tejados de
botes de tomate

y el coñac está lleno

de sapos inútiles que destruyen el intento de cantar
con su ignorancia

y una cantidad enorme de adolescentes
ahoga la verdad

en las suaves olas del humo

en las infinitas aguas turbias de ciertos besos

donde un nombre puro ha sido pisoteado por un insecto

de petróleo y animales de juguetes muertos

de vidrios rotos y plástico

de agua asfixiada por el cloro

de cines inundados de tebeos

de televisión y gargajos en el rostro de los niños

y una mentira

una multitud de adolescentes han asesinado a las

golondrinas

y no han sido capaces de darse cuenta.

T. Gonzalez

VI

Tendrament t'esperaré amb un ramell
de lliris mustiis, en venir de la mutilació,
talment si haguessis caigut al front;
que no és veritat que la contrària mort sigui la
vida.

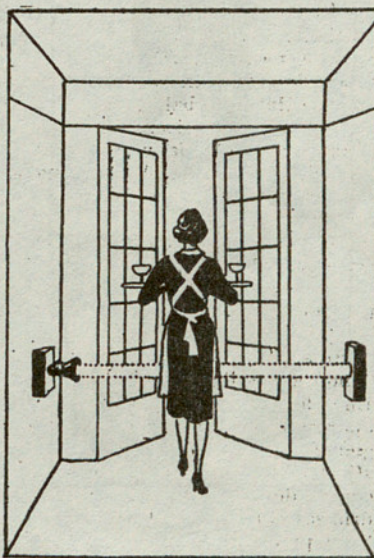
T'esperaré assegut al balanci
amb un llibre a les mans, folrat de paper
vegetal amb poemes per a le Pau.

No, no vull guanyar les batalles
si és trencant el record

d'un passeig, solitari, a la petita cala
on he sentit el Silenci cridar ben fort:

"girau-vos d'esquena de la Bellesa, na la mireu
més si per mi xiulen les bales
i els crits de la mort

Llorenç Rigo

NOTES — 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7.

1— Cada diumenge a les vuit de l'horabaixa, el
cine-club Còctel Molotov, ofereix una sessió de
cinema de alta qualitat per 75 pts. nomes.

2— Qalcú que tingui una "vespa" venal que te-
lefoni a Caterina al telf. 580242.

3— Tot aquell que vulgui publicar qualche ès-
crit a aquesta fulla "dominicaloide", el pot en-
tregar a C'an Moix.

4— I també, podeu trobar la fulla dominical a
ofsset als sigüents llocs: C'an Gall, Bar Gomi-
la, C'an Moix, Imprenta Ramon Llull, Imprenta
nova.

5 - 6 - 7.

" LA JUVENTUD BAILA "

Un factor de gran importancia en el baile es que la pareja adopte una postura natural, las posturas estravangantes están definitivamente abolidas; la cabeza del hombre mira por encima del hombro derecho de su pareja y la de ésta se vuelve hacia la izquierda, la mano izquierda de ella se apoya en el brazo derecho de su caballero, precisamente bajo el hombro. Al bailar el cuerpo debe comprimirse en la parte de la cintura como ocurre cuando se respira hondo evitad el alzar los hombros y moveos con soltura aunque manteniendooos siempre en contacto con la pareja esperando que os indique cada movimiento guiandoos con su mano derecha que os sujetará colocada en nuestra espalda un poco más arriba que la cintura. Cada compás tiene tres tiempos y en cada uno de ellos se marca un paso: el primer tiempo se marca con un paso más fuerte apoyando el talón, los otros dos son más ligeros y se dan sobre la punta de los pies con una ligera elevación del cuerpo; una forma sencilla de contar los pasos es: abajo, arriba, arriba; p. i. se mueve hacia atrás, p. d. avanza en diagonal hasta colocarse frente al otro, para la mujer p. i. retrocede en diagonal hasta colocarse frente al otro, p. i. se junta con el derecho, para la mujer p. d. se junta con el izquierdo.

MELERIL 200 RETARD

oblidar el medicament cada demati ben prest al lloc de costum com cal ben calent escalfar el calfret dematiner vesperti i teb i la tibia i el perone trencant "umbrellas" el mit migdia i a la tarde despertant com cada pedra al mateix lloc a l'hombra i xuclant les sales d'espera o las sales senyorida i l'ambientador ombrivol de perfums de corrents d'aire com cada festa els animals menjant la vostra enfermera preferida després de fer la primera digestió o indigestió de fecules i epatitis i les altres malalties com de costum els moviments intramusculars i endovenosos dels budells verinosos de despertar de sol el millor dia al l'hora de sopar. dexondit a la matinada boirosa l'espera repercuteix o es reflexa sobre el llum enlluernant enlluernador de salistre i calç perpetua com les sobres del dinar refredad i sec.

MODus Vivendi. (lletra d'un al.lot infernal)

Es prou difícil de aguantar aquesta mort lenta de vileta provinciana, apuntalada a sobre estacas d'un passat; lleu és l'aire que es respira per els cantons, un poc de pols i un poc d'asfalt s'hi mesclan on els cans pixen una aigua borda.

Un pot imaginar una pel.lícula, violencia muda. Sotmesos a un ritme irrevelant, l'economia, la pàtria, les microscopies de cada dia.

Hi sobreviu un feroç paternalisme, perque les arrels perdurin, perque les arrels restin pudrides amb l'humitat inmòbil, arqueològica.

Els blancs arriben. el canyo! ens hem de sotmetre al batisme, vestir-mos, treballar.

Hom crema els dies amb aquesta reducció inevitable; exorcismes, silencis. tot és desastros e inevitable. Deixau el que-fer als pares (del poble, de la pàtria, de la família...) una corrent hormonal que ens arriba des de l'home de Cromagnon ens fa creixer una murga insoldable al pit; una queera de somni i mel degota del Collet a Cala Marçal.

Mai he pertenescut a aquest poble, mai vaig esser cristià; som de la raza dels que cantan en el torment; no comprenc les lleis, no tinc moral; som un selvatge.

En quant a la felicitat establerta, domèstica o no... no no puc amb ella; som massa disipat, massa dèbil.

I l'aburriment ja no és el meu amor.

(lectura d'Arthur Rimbaud).

